

نویسنده : سونالیا کالها تکر (Sonalia Kalhatkar)
منبع و تاریخ نشر : کمان دریم «2019-10-07»
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل»

جنگ در افغانستان «18» ساله شد و هیچکس متوجه آن نشد

the war in Afghanistan turn (18) and no one notice

پرسنل امنیتی افغانستان صحنه بمب گذاری انتحاری در نزدیکی کابل ، افغانستان را در
سال « 2017 » با زرسی می کنند. (آسوشیتدپرس)

*****

تنها کاری که « ترامپ » از زمان تصدی در این مقام خود انجام داده است،
افزایش تعداد سربازان امریکایی است که حد اقل در ابتدا خدمت کرده بودند و اخیراً
بدون هشدار از مساعی سالها بمنظور مساعد شدن شرایط برای امضای توافقنامه با
طالبان دور میشود.

در هجدهمین سالگرد جنگ در افغانستان ، ریس جمهور « دونالد ترامپ »
در تویتر خود می نویسد: زمان آن فرارسیده است که ما از این جنگهای مسخره و مضحک
بی پایان که بسیاری از این جنگها ؛ جنگ های قبیله ای است ؛ خارج شویم و سربازان

خود را بخانه برگردانیم. او می‌افزاید: ما درجایی باید بجنگیم که منافع ما برآورده شود و در جنگ برنده شویم. اما وی بدون آنکه اینجا به جنگ امریکا در افغانستان اشاره کند بعوض آن در مورد نقش سربازان امریکا در شمال سوریه صحبت میکرد که او در باره آن تصمیم جدی اتخاذ کرده بود.

آن یک چیزی تعجب آور این است که آیا «ترامپ» در صورتیکه در کابل املاک و مستغلاتی داشته باشد یا میداشت به این طولانی‌ترین جنگ رسمی در تاریخ جنگ‌های ایالات متحده علاقمندی نشان میداد؟ از اینکه او در سالگرد این جنگ هیچ اشاره‌ای به افغانستان نکرد و در عین حال و زمان بیشتر اعضای کنگره در این همایش نیز حضور نداشتند.

این نوع خاموشی همچنان در بحبوحه سالگرد این جنگ طولانی در رسانه‌ها نیز حکمفرما بود و اما از جمله رسانه‌های عمده و اصلی یکی هم نیویارک تایمز تا حدی به طولانی بودن این جنگ با عبارت (ما در آتش هستیم) به تاریخ شفاهی جنگ در افغانستان به آن توجه کرده است. که البته این یادآوری در گزارش ویا در مقاله منتشره نیویارک تایمز نقش ایالات متحده را به حد اقل می‌رساند- بگونه مثال: پوشش بخش اولین از سال (1989) تا (2001) به شرح ذیل است: پس از اشغال افغانستان توسط اتحاد جماهیر شوروی، افغانستان در جنگ داخلی بین جناح‌های مجاهدین قرار گرفت که بیشتر به وفاداری ویا سرسپردگی شخصی محدود میشد. نیویارک تایمز فزونی جنگ داخلی را که عمدتاً با سلاح‌های ایالات متحده امریکا در من زده شد مناسب نمی‌دید؛ این جنگ سالاران با در دست داشتن سلاح‌های خود صحنه را برای طالبان و وحشیگری‌های بعدی مساعد ساختند؛ با این وجود صدای افغانستان در این روایت بطور مداوم به بیهودگی جنگ ایالات متحده اشاره میکند آنچنانیکه یک دوکتور افغان در قندهار گفت:

**این چه بهتر می‌بود که ای‌کاش که امریکایی‌ها هرگز اینجا نمی‌آمدند
تا کمتر کسی می‌مرد ویا که اصلاً نمی‌مرد، این جنگ؛ جنگ افغانستان
نیست. این جنگ جهانی است؛ اما آنها اینجا در افغانستان می‌جنگند.**

تنها کاری که «ترامپ» بعد از رسیدن به مقام ریاست جمهوری ایالات متحده امریکا رسید و انجام داده است؛ افزایش تعداد سربازان امریکایی در افغانستان است که حد اقل در ابتدا خدمت کرده بودند و اخیراً بدون هشدار با وجود مساعی چند ساله بخاطر فراهم‌آوری شرایط برای امضای توافقنامه صلح با طالبان، از روند صلح کنار ویا مذاکرات فسخ می‌گردد. اگرچه که رئیس‌جمهور ایالات متحده در مورد جنگ‌های بی‌پایان که امریکا درگیر در آن است می‌خواهد به همچو جنگ‌ها نقطه‌ای پایانی گذارد، بخصوص که جنگ افغانستان در تاریخ جنگ‌های ایالات متحده امریکا طولانی

ترین جنگ است طوری که او می خواهد این جنگ را به زیر قالیچه ای جاروب زند با وجودیکه این دوره نیز مشابه ویا یکسان دوره های است که در مدت (18) سال جنگ افغانستان هیچگاه کسی نتوانسته که توجه کند چه که روسای جمهور بودند ویا چه که مردم لذا به همین دلیل **من** و همکار **من جیمس اینگالیس (James Ingalls)** در کتاب به نشر رسیده در سال (2005) خویش « **جنگ خون ریزی در افغانستان** » و اشنگتن جنگ سالاران و مبلغان جنگ سکوت اختیار کرده اند را عنوان کردیم که تقریباً (14) سال بعد از انتشار کتاب مطبوع ما جمله « **تبلیغ سکوت** » به طرز غم انگیزی مرتبط باقی مانده است .

هنگامیکه ایالات متحده امریکا برای اولین بار در (7) اکتوبر سال (2001) یعنی کمتر بعد از یک ماه از حملات (11) ماه سپتامبر به افغانستان حمله کرد ، اهداف رییس جمهور **جورج دبلیو بوش** این بود تا افغانستان را که در آنجا برای تروریستان مانند هواپیما ربایان یازده سپتامبر جاه های امن و سرپناه بود آن پناهگاه ها را از بین ببرد و افغان های عادی و بی گناه را از شر و بی رحمی طالبان لجام گسیخته نجات دهد لذا برای رسیدن به این هدف و مرام ؛ عمل ویا اقدام مداخله بشردوستانه را مطرح نظر قرار داده بر افغانستان تجاوز کرد حالانکه این جنگ ویا تجاوز امریکا در واقع به خاطر تلافی حملات تروریستی به مرکز تجارت جهانی و پنتاگون صورت گرفت . نوزادان افغان که در هنگام آغاز این جنگ بی پایان چشم به دنیا باز کرده ویا متولد شده بودند کنون همه بزرگ و کاهل شده اند و حق آنرا دارند که در انتخابات به کاندید دلخواه و طرف علاقه خود رای بدهند - اما بعید به نظر میرسد که اکثر آنها در انتخابات اخیر (28) سپتامبر رای دهند . چونکه این بار دوم است که انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در اثر حملات خشونت آمیز گروه طالبان به تعویق می افتد .

افغانستان در روز انتخابات ریاست جمهوری به نسبت تهدیدات خشونت آمیز توأم با خونریزی با وجود تلاشهای مسولان امنیت دولتی افغانستان برای خنثی کردن هرگونه حمله که در حال ترصد قرار داشتند تا همچو حملات را فلج کنند ویا به عقب زنند باز هم گزارش ها حاکی از آن است که تنها (20) تا (30) درصد از رای دهندگان ثبت نام شده در انتخابات ویا در این نظر سنجی شرکت کردند ؛ به نوشته **گاردین (Guardian)** ستیزه جویان برای از بین بردن شبکه های تلفن همراه به استیشن ها ویا به برج های ارتباطی حمله کردند و نزدیک به (1000) محل رای گیری را از ارتباط به مرکز قطع کردند و بیش از (2000) محل رای گیری در روز شنبه به دلیل تهدیدات گروه طالبان هرگز باز نشد . و از طرفی هم در حدود (10) نفر در سراسر کشور زندگی خود را از دست دادند یعنی رقم (دوچند تخمین رسمی) اما این رقم نسبتاً پایین بیش از

یک انتخابات صلح آمیز ضریب حضور ضعیف بود که اگر این رقم تلفات را با (15) سال قبل هنگام انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مقایسه کنید. طوریکه در آن هنگام (90) درصد از رای دهندگان برای رای گیری ثبت نام کرده بودند و (60) تا (83) درصد از مردم ثبت نام شده در واقع در اولین دور انتخابات ریاست جمهوری پس از سقوط طالبان رای دادند و یا که در انتخابات آن زمان سهم گرفتند. و سهمگیری شان با بازتاب هیجان بخاطر تمایل به تا مین دموکراسی همراه بود.

انتظار می رود که نتایج مسابقه انتخاباتی امسال در اواسط ماه اکتوبر با همان دو رقیبی که پنج سال قبل در انتخابات شرکت داشتند؛ برای دومین بار باهم روبرو شوند «اشرف غنی» و «عبدالله عبدالله». در سال (2014)، شمارش آراء خیلی نزدیک باهم داشتند. و هر دو نفر خود را کاندید پیروز اعلام کردند - رفع بن بست سیاسی آنها تنها پس از با میان پایی ایالات متحده صورت گرفت از اینکه با یکدیگر توافق مشترکی را برای تقسیم قدرت دست به دست هم دادند. که «غنی» را بعنوان رئیس جمهور و «عبدالله عبدالله» را بعنوان رئیس اجرائی در قدرت منصوب کردند. این بار باز این هر دو مرد یا نا مزدان ریاست جمهوری مدعی پیروزی هستند و میگویند که در صورت موفقیت از معامله مشابیه که در گذشته صورت گرفت خود داری خواهند کرد. گزارش های مربوطه به تقلب در انتخابات از طریق پیر کردن صندوق های رای نیز باعث عدم اطمینان به مسابقه میشود؛ که در این صورت تنها نهایتاً برندگان واقعی احتمالاً طالبان خواهد بود از اینکه قصد آنها مختل و یا خنثی کردن روند انتخابات و عدم اشتراک اکثریت رای دهندگان در روز انتخابات بود که از این جهت خوشحال هستند؛ آنها یعنی طالبان در بیانیه و اظهارات شان گفتند که سهمگیری تعداد کم رای دهندگان منعکس کننده ای (امتناع و تحریم مطلق ملت) است؛ اما باز هم هیچکدام از تهدیدات و اراعات و خشونت که طالبان میخواستند بر مردم و یا رای دهندگان تحمیل کنند دیده نشد بلکه به اصطلاح ایجاد ترس و واهمه بود یا که نیروهای امنیت حملات آنها را فلج کرد؟ کنون گزینه های بسیار خوبی برای ادامه جنگ وجود ندارد بی غیر از پایان دادن به آن؛ در گذشته نیروهای امریکایی مقداری از قدرت را به نیروهای تحت حمایت دولت علیه طالبان ارایه میدادند و امنیت را برای مقامات دولتی فراهم میکردند، اما حضور ایالات متحده چنان تاثیر منفی گذاشته است که دوکتور کندهاری به نیویارک تایمز گفت: «که امریکایی ها هرگز به اینجا نمی آمدند». امروز حتی سربازان امریکایی بازگشت به قبل از (7) ماه اکتوبر سال (2001) دوران از هر زمان دیگر محتمل است با ارزیابی خود وزارت دفاع، نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغانستان کنون همچنان کنترل اکثر مراکز پرنفوس و یا جمعیت افغانستان و تمام مراکز ولایات را کنترل میکنند در حالیکه طالبان تنها بخش های زیادی از مناطق

دها تی افغانستان را در تحت تصرف خود دارند یعنی که از پایگاه ها و مراکز منطقه ای و از اولسوالی ها در مقابل حملات ضعیف دولت دفاع میکنند . درست همانطور آن عده از افغان ها که در آغاز جنگ ویا در هنگام هجوم امریکا بر افغانستان چشم به دنیا کشوده ویا تولد شده بودند کنون در سن و سال بلوغ وکاهل اند و امریکایی های متولد شده در همزمانی کنون به اندازه کافی نیز پیر ویا به سن بلوغ و جوانی رسیده اند که برخی از آنها همین اکنون در افغانستان برای کشور خود خدمت میکنند ؛ **پریوات هونتر نینی (Private Hunter Nine)** ؛ هنگا میکه در امریکا تولد میشد وقتی بود که هفت ماه بعد از تولد اش امریکا بر افغانستان حمله و تجاوز میکند

!Fehler

سرباز 18 ساله آمریکایی بنام (private Hunter Nine) 18 سال پس از شروع درگیری ، در افغانستان خدمت می کند

وی اکنون به افغانستان آمده تا در جنگی که بیش از سه چهارم یک میلیون سرباز امریکایی در اینجا یعنی در افغانستان تا حال خدمت کرده اند ؛ خدمت میکند ؛ **نین (Nine)** در مصاحبه با { **آبی سی نیوز (ABC NEWS)** } بی خبری خود را راجع به جنگ در افغانستان نشان داد از اینکه آنچه که سیا ستمد اران و رسانه ها در مورد جنگ به ما گفته اند راستش من خیلی در مورد آن فکر نمیکنم همه آنچه که او میداند چنین است « من وظیفه گرفته ام که باید آنرا انجام دهم و از اینکه ما همین اکنون در اینجا هستیم و کار ما تا هنوز انجام نشده است .»

----- **با تقدیم احترامات «2019-10-14»**

